

[Grethe Philip.]

år været ude for stigende økonomiske vanskeligheder. Jeg tror, det efterhånden er blevet klart for os alle, at tiden nu er moden til at gennemføre en fuldstændig adskillelse både økonomisk og driftsmæssigt mellem de tekniske skoler og teknika, og at staten må gå stærkere ind i billedet.

Når man i lovforslaget er gået ind for at vælge den fremgangsmåde at lade teknika overgå til at blive selvejende institutioner, der driftsmæssigt finansieres af staten, må det ses ud fra et stærkt ønske om at bevare den nære tilknytning til erhvervene. Jeg anser det for meget vigtigt, at denne forbindelse til erhvervene sikres, således at undervisningen kan blive mest muligt i kontakt med arbejdet i erhvervslivet, men jeg vil også gerne pege på, at der herved lægges et ansvar på erhvervene, som de forhåbentlig vil føle sig forpligtet til at leve op til som en naturlig fortsættelse af gamle traditioner.

Også koordinationen både til den forudgående lærlingeuddannelse og over imod andre former for højere ingeniøruddannelse er meget ønskelig. Ved sammensætningen af teknikumrådet har man søgt at sikre den nødvendige koordinering til forskellig side. Om man i lovforslaget er nået frem til den bedst mulige sammensætning af rådet, vil vi formodentlig kunne drøfte nærmere i udvalget.

Teknika har ikke mindst i København gennem nogen tid arbejdet under meget vanskelige kår. Jeg håber, at dette lovforslag må føre til, at der gives dette uddannelsesområde større og bedre ydre rammer, og at der vil skabes et godt grundlag for en fortsat ajourføring af uddannelsen i takt med de krav, udviklingen inden for erhvervene stiller.

**Morten Lange:** Det kan ikke undre nogen, at det private og kommunale initiativ ikke har kunnet slå til på dette særlige undervisningsområde, og at en reform har været nødvendig også af økonomiske grunde. Det er naturligvis fuldstændig rigtigt, at man kunne have valgt statsskoleform, ligesom man har gjort det for de fleste gymnasier og for et stigende antal seminarier, men det skal ikke fra vor side være noget kardinalpunkt, om

man her vælger en lidt mere decentraliseret form og opretholder en kommunal og lokal andpart i ledelsen; det er ikke nødvendigvis slet, men naturligvis bliver vi i udvalget nødt til at se lidt nærmere på principperne for denne ledelse og dens rettigheder.

Der er også et problem med, at disse teknika er centralinstitutter for et større område og ikke blot for en enkelt kommune.

Adskillig mere betænkelighed nærer jeg ved den nye landskoordinering af undervisningen, som skal ske igennem et såkaldt teknikumråd med udpegede repræsentanter for en lang række erhvervsorganisationer og polyteknisk læreanstalt og endelig da også et par enkelte af dem, der betaler resten, nemlig staten. Jeg skal foreløbig sige ganske kort, at jeg anser en sådan form for koordineringsorgan for denne type undervisning for at være uhensigtsmæssig, upraktisk og ineffektiv og rent konservativ, så det er umuligt at slå igennem med fornuftige reformer, hvis et så stort råd skal overbevises om det fornuftige. Hvis dette råd får noget at sige, kan det formodentlig kun virke som et hæmmende organ og ikke som et organ, der fremmer og virkelig sørger for, at der kommer til at ske noget i udviklingen af denne vigtige undervisningsgren.

Dette er blevet sagt temmelig tydeligt, for at det kan komme til at indgå i udvalgsforhandlingerne. Så kan det ske, vi kan fire lidt på det og se at finde en løsning, men det forekommer mig, at et så stort og oppustet organ må volde alvorlige vanskeligheder. Det er fuldstændig rigtigt, at der er alvorlige problemer med koordineringen af den tekniske undervisning herhjemme, og der er også taget noget hensyn til disse koordineringsproblemer i dette råd, men jeg tror faktisk, at vi under debatten om dette lovforslag bliver nødt til at tage det lidt nøjere op.

Vi har nu fået ikke mindre end 3 typer af ingeniøruddannelse, nemlig en uddannelse fra teknika, en uddannelse fra ingeniørakademiet og en uddannelse fra den polytekniske læreanstalt. Jeg tror, det må være meget magtpåliggende at få klarlagt disse 3 uddannelsesformers forhold til hinanden, så det ikke blot er ved de forskellige forudsetninger, eleverne kommer med, at formerne adskiller sig, men også derved, at